

श्रीरामसौन्दर्यलहरी

Shri Rama Saundarya Lahari

sanskritdocuments.org

July 4, 2018

Shri Rama Saundarya Lahari

श्रीरामसौन्दर्यलहरी

Sanskrit Document Information

Text title : Rama Saundarya Lahari

File name : rAmasaundaryalahari.itx

Category : raama, lahari

Location : doc_raama

Author : Sarvabhauma. Sanskrit commentary (in the scan) is by Chenna Bhatta in 14th century

Description/comments : Incomplete text and commentary

Latest update : July 4, 2018

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

July 4, 2018

sanskritdocuments.org

Shri Rama Saundarya Lahari

श्रीरामसौन्दर्यलहरी

यद्दीनेषु धरासुतारमण ते नेत्रद्वयं ज्ञात्वपि
प्रान्तेक्षाकनिताभिलार्थपगामदृघ्यानाद्यकुर्वत्स्वपि ।
नित्यं प्रेमदयोजितं निविशते तत्सन्ततं भक्तितः
त्वत्सेवैकल्यैः कथं न विषयीकुर्यात्तथा नः कृशान् ॥ १ ॥

मुग्धं राम तवाननं सल्लुटयं लोकस्य सम्पश्यतो
नेत्रं विस्तृतपक्ष्मविभ्रममितो नापैति लक्ष्म्या यथा ।
शीतांशुं विमलं न सा बभ्रुशरद्राकोदम्बवास्वेकदा
श्रीष्वध्यायं गतासु तादृशि मनाग्लक्ष्येत भिन्ने किमु ॥ २ ॥

थन्द्रं तवाननसमं द्रुडिणो विधातु-
मेकैकया प्रतिदिनं कलया युनक्ति ।
पर्वण्यवेक्ष्य स तयोर्विषमत्वमुश्र्यै-
रादर्शमाक्षिपति ता ङि तथाधुनापि ॥ ३ ॥

रामाह्नि ते सदृशतां कमलानि दृग्भ्यां
गन्तुं जलेषु वरदं समुपासतेऽर्कम् ।
तत्कान्तिलेशमनवाप्य ततोऽपि रात्र्यां
शुष्यन्ति भीलनभिषादतिदुःभितानि ॥ ४ ॥

रम्यं दृशौ जगति राघव ते सिंसृक्षु-
र्धाताञ्जकोटिमसृजत्करपाटवाय ।
सृष्ट्वाथ ते स तु तयोरनुत्पमेकं
लब्धुं पुनः सृजति पद्मकुलं न लेले ॥ ५ ॥

स्निग्धानि राम नव सान्द्रतराणि भ्रान्ति
पक्ष्माणि नीलनिभिडानि दरोन्नतानि ।
प्रायेण लग्ननयनाम्बुरुद्धप्रवेक-
नीलान्यनुक्षानिमेषकुलैरिव स्वैः ॥ ६ ॥

नीलोत्पलादडनि पद्मकुलाद्रजन्त्यां
लक्ष्मीरपैति कुत छत्यवधार्य वेधाः ।
त्वन्नेत्रयोर्विरचितामनपायिनीं तां
कर्तुं यकार नृप पक्षमभिषेण वप्राम् ॥ ७ ॥
आप्रान्तमायतनते रघुवंशयन्द्र
देव भ्रुवौ नयनयोजितमार भातः ।
सञ्जातरक्तनलिनज्वलदत्रभागे
वल्ल्याविवाद्भुततरे जगतीड डेडपि ॥ ८ ॥
मुग्धाङ्गनाजयसिसाधयिषोदयेन
स्वप्रार्थितेन मदनः कमलासनेन ।
तं संछितं सुमुभ माधति नेत्रकोणं
त्वद्भूधनुष्युपरिपक्षमगुणोऽधिगत्य ॥ ९ ॥
दीर्घं विशालमलमुत्तरकोसलेन्द्र
मध्ये विशेषकविशोभ्यलिकं तवाच्छम् ।
त्वद्दर्भनिष्कुटतटेषु सदा यरन्त्या
विश्रान्तिपीठमिव राजति रुपलक्ष्म्याः ॥ १० ॥
रेभात्रयेण तव राम लसल्ललाटे
तिर्यग्विभाति ननु सूक्ष्मतरेण मध्ये ।
सम्भावितर्धवदनोज्ज्वलताप्रवाड-
वेगाहितानभिडतायतसन्निभम् ॥ ११ ॥
तीक्ष्णोन्नताग्रमडिमांशुकुलावतंस
घ्राणं मनाङ् तव विजृम्भितयम्पकञ्चि ।
सौन्दर्यनिर्जरयरद्भ्रनिताक्षिमत्स्या
नादातुमत्र बडिशं निछितं नु भाति ॥ १२ ॥
काङ्कुत्स्थ ते सुमनसां यथमञ्जयोनि-
र्नासां ततान तिलपुष्पसमां गृहीत्वा ।
तन्निर्गतस्य पवनस्य यतः स गन्धो
यः स्यात्तरामुपवने यरतो वसन्ते ॥ १३ ॥
ओष्ठोपरि स्फुरदनङ्गसमाङ्ग निभम्

गाढं तवोल्लसति दाडिमबीजदण्डम् ।
 त्वामेव येतसि शुचिं सततं दधत्याः
 स्वप्नोपभोगदशनक्षतमङ्गनायाः ॥ १४ ॥

निर्माय ते मृदुतयोत्पलभास्वरोष्ठं
 भूयः परीक्षितुमिमं यतुराननेन ।
 तस्मिन्नसान्द्रनिष्ठिताग्रकनिष्ठिकाया
 विद्योतते पदमिवोष्ठतलोर्ध्वनिम्नम् ॥ १५ ॥

लक्ष्येत राम तव येदधरः कवीन्द्रैः
 कथ्येत विद्रुमगणेषु कथं तथा श्रीः ।
 ज्ञायेत येत्स मधुरोऽतिशयः सुधायां
 स्मृश्येत येदभिनवे मृदुता शिरीषे ॥ १६ ॥

बिम्बैः कृलैर्जगति यत्कविनाधराणां
 रामोपमामधरबिम्भापदं प्रयुक्तम् ।
 तत्तेऽधरस्य गुणवाचि कथं न वा स्या-
 दत्यन्ततुच्छमिति बिम्बकृलं किलातः ॥ १७ ॥

मुक्ताकृलानि भुवि यान्यतिसुन्दराणि
 तान्येव येदवनिचन्द्र नरो द्दिदृक्षुः ।
 स्वच्छं समुज्ज्वल्लमिदं निशताग्रशालि
 पश्येत्समं स मसृष्टं तव दून्तजालम् ॥ १८ ॥

उर्ध्वं स्थितेषु भरताग्रज तेऽप्यधस्तात्
 सत्स्वम्भुजाक्षतनयः सममानसिद्ध्यै ।
 यत्के ध्रुवं तनुशलाकिंकयान्तरन्त-
 र्नेभाः कृशा विरलसन्धिभिषादनेकाः ॥ १९ ॥

सौमित्रिपूर्वज तवानिशमास्यभाजः
 शृङ्गात्वषः सुमुष्ण वागधिदेवतायाः
 तेजो बलिः प्रसरदेव शरद्भवाश्च
 ज्योत्स्नाविशोभि तनुडास धर्तीर्यतेऽन्यैः ॥ २० ॥

मन्दस्मितं दशरथात्मज ते यदश्च
 त्वद्भङ्गपूर्वांशशिजा ननु चन्द्रिका सा ।
 आलोकतः सरसतां यदभुष्य चन्द्र-

कान्ताननं भजति छि प्रमदाजनस्य ॥ २१ ॥

सङ्क्षिप्तशब्दमपि दुर्युद्धमर्थज्ञावैः

यद्रोचते विबुध ते वचनं पशुभ्यः ।

तन्मन्दलासशरदुद्धमवयन्द्रिकोष्ठ

पीयूषसङ्गजमडो मधुरत्वमस्य ॥ २२ ॥

आदीयते स्म सुत कोसलराजपुत्र्याः

वागभ्योऽनु ते किसलयैर्मृदुता नवीनैः ।

आडोस्विदत्र किमु सुस्मित वैपरीत्यं

वाक्तां तवापुरुत तानि नु यत्र भेदः ॥ २३ ॥

सम्पश्यतां गुणागणाम्बुनिघे भर्नी नः

वृत्तां स्थितां भवति ते युबुकादधोऽत्र ।

धात्रोन्नमथ्य मुभमेतद्वेक्षितुं ते

दत्तादिमाङ्गुलितलाग्रभनीति शङ्का ॥ २४ ॥

आदर्शसाम्यमनुचिन्त्य निषेधयामो

गाण्डद्वयस्य तव राम कवीन्द्रभङ्गम् ।

अस्मिन्वथाऽभिमुभसंस्थितमख्यमेव-

मन्त्र न प्रतिङ्गलत्युपमानमात्मा ॥ २५ ॥

मन्दस्मितस्य विशदैस्तव तैर्मंडोली

रामाभितो विततमख्यकपोलयुग्मम् ।

सान्द्रं सरोरुडुवा परितो विलिप्तं

शुद्धामृतस्य कणिकाभिरिवाद्य भाति ॥ २६ ॥

उर्ध्वरङ्गुन्मकरकुण्डलभाविलिप्त-

रन्म्रश्रुतिद्वययुग्म तव राम नेत्रे ।

सौन्दर्यनिर्जरमल्लुट्युग्मतोऽलं

तीरे ञ्घाविव ततः पतितौ यलन्तौ ॥ २७ ॥

श्रीराम कामसम वृत्ततया त्वदीयं

कर्णद्वयं प्रतिनिधीकृतशङ्खलीकम् ।

दोर्मूलदृशयुगले विनिर्दीर्घयाऽऽत्मा-

मुत्तम्य कुण्डलयुगस्य शनैरुपैति ॥ २८ ॥

अन्तर्जनस्य तव योऽस्ति गुणाढ्य रागः

स्थातुं शशाक न मुहुः स समेधृमानः ।

शिष्टस्ततः श्रवणरन्ध्रयुगाद्गुपास्ते

निर्गत्य तत्तनककुण्डलयुग्मरूपात् ॥ २९ ॥

अङ्गस्य यस्य भुवि या कमनीयभूषा

सा निर्मलापि यद्वि तस्त्रियमातनोति ।

गाण्डप्रभाव्यतिकरादिव कर्णभूषे

काष्ठाभुपेत्य तु विभूषयतस्तवास्यम् ॥ ३० ॥

श्रीराम ते सदय लोचनयोरुपान्ते

रागो विनिर्जितनवाङ्कुरकान्तिदर्पः ।

मन्ये तमद्य मनुजेषु निजानुरागं

दृग्भ्यां स्वतः प्रकटितं प्रथुरञ्जनाय ॥ ३१ ॥

आताम्रकृष्णसितनेत्रयुगात्स्रवन्त्यो

भासो विभान्ति बहुवर्णमनोज्ञरूपाः ।

पृज्याग्रतस्तव मुद्दे गगनान्तराले

सिद्धेन राम रथिता धव चित्रलेखाः ॥ ३२ ॥

भूतेषु जन्मसु न यैर्बहु वेदकारि

पुण्यं न तेषु पुरुषोत्तम तं कटाक्षः ।

छष्टार्थदः स तु सुधारसपूरतुल्य-

स्तापं हरन्परम मां विषयीकरोति ॥ ३३ ॥

पश्चात्कृतस्य पशुना भुध यामरस्य

मूर्ध्नि त्वयाऽद्य विधृतस्य सुकेशराशेः ।

नेडेऽस्मि साम्यमनुवर्णयितुं सुगन्धु

यानञ्जनस्य विमतेरपडास्थतायाः ॥ ३४ ॥

दृग्भ्यां सरोरुडरुचिक्वतिदृत्सुधाव-

द्विम्भाधरेण ङसितेन सयन्द्रिकं च ।

पद्मेक्षणाननसुधाकरमण्डलं ते

नः पश्यतां शशिसमीक्षणतो विरजितः ॥ ३५ ॥

आस्यं त्रिलोकमपि दाशरथे स्फुटाक्षं

विस्मेरमावहत उज्वलतागुणस्य ।

विश्रामभूरुडमनाथ्य न पापकृत्ः

जङ्घालमेणधरदर्पमिदाकृतीदम् ॥ ३६ ॥

उन्निद्रमर्धमडिमांशुमडोभिरर्ध-

निद्रायितं य कमलं विधुनैकदा येत् ।

तेनातिसुन्दर तवैव समीडियेत

ग्रीवा तु सुन्दरतया रडितो छि कम्भुः ॥ ३७ ॥

आश्लेषसक्तलृदयेन यदा यदा ते

कण्ठो व्यलोकि सुयशो वनिताजनेन ।

रागस्तदीयमनसोऽत्र तदा तदालं

सक्तस्ततोऽस्ति नु भवानतिरक्तकण्ठः ॥ ३८ ॥

सत्येन राम मिलितेन सडातिरिक्तै-

स्तैरामाणीयकरसैः स्वकरोपपीडम् ।

ते पिण्डितेन रथितस्य गलस्य तिर्य-

गाकुञ्चनात्त्रिवलि विश्वसृजोदगात्किम् ॥ ३९ ॥

लोकत्रयस्य विजये मद्नेन साक्षा-

धः पूर्यते मुस्वमरुद्भिरनन्यसाध्ये ।

शङ्भः स अेव तव कण्ठमिषेण राम

डारैरनर्धतरलैरमलैर्विभाति ॥ ४० ॥

स्कन्धौ तवामरनिभाच्छसुवर्णकण्ठा

भूषाप्रभारसञ्जरस्य कपोलयुग्मम् ।

आक्रम्य सम्प्रवडतः पूनरप्यधस्तात्

व्यूढत्वमापतुशिवाधरण्याय कामम् ॥ ४१ ॥

सृष्ट्वा विधिस्तव शरण्य विशालमंसं

मेने पुनर्बहुविशालतया विडीनम् ।

जन्वङ्गामस्य समवायि यकार सोऽत-

स्तस्मान्न सम्प्रति विभो वधि दृश्यते तत् ॥ ४२ ॥

सङ्ख्यावतां जगति राम भुजोत्तमाङ्ग-

मंसं वदन्ति निकराः प्रथितोरुकीर्त्या ।

तेनाडमेव भुजतश्च डिलोत्तमाङ्ग-

मित्युन्नतिं डिमभजन्नु तवांसयुग्मम् ॥ ४३ ॥

शुद्धा प्रभा बडुगुणैरमलं स्वडार-

माच्छाद्य राम निबिडोपरिसंसरन्ती ।

अत्युन्नतादिव तवांसगिरेर्गलन्ती

सौन्दर्यदृधरसजा लहरी विभाति ॥ ४४ ॥

यत्ते नरेन्द्र सकलाननिवारिताभ्यो

बाडू जनानुपनतानवतो विपद्भ्यः ।

गम्भीरसत्त्वगुणायुक्ततया ततोऽमू

सद्भूततां नु किमवापतुरेव तौ द्वौ ॥ ४५ ॥

सङ्ग्राममूर्ध्नि शिपुषु स्वबलेन साकं

प्राणान्विधाय पतितेष्वथवा द्रुतेषु ।

आवेशतस्तव भुजौ विरतिं भजेते

दाढ्यं यतः सरलता न तयोः शिलायाः ॥ ४६ ॥

यावत्प्रभो न भुजयोस्तव सत्त्वमन्तः

प्राप्नोति मानमधुनास्ति तदैव तावत् ।

तस्माद्भ्रुवं दृढतया द्रमप्यभिन्नौ

नुन्नौ न तेन शिथिलत्वमिमौ लभन्ते ॥ ४७ ॥

मध्येऽभिराम तव शैशवसम्प्रयुक्तं

पीनत्वमद्य परिगृह्य य यौवनेन ।

बाहोर्न्येधायि ननु तद्यदनुप्रवेशे

पीने तनुत्वमतनुत्वमपीनयोश्च ॥ ४८ ॥

सृष्ट्वा मिथस्तव भुजौ सदृशौ विधाता

भूयः परीक्षितुमनुत्तम तत्समत्वम् ।

आकर्षति स्म दृढमेव ततोऽतिदृढ्य-

माजानु राम समजन्यनयोस्तु नूनम् ॥ ४९ ॥

पारावारपयोविशोषणयज्ञौबाणैर्निहत्याशरान्

क्लिष्टा-साधुजनान्तरक्ष कृपया धर्मञ्चयोऽस्थापयत् ।

सोऽयं श्रीजनकात्मजासदयरो निश्चयेयसाधीश्वरः

क्षेमस्थैर्यजयानभीप्सितमथो लद्ग्यं दधात्सताम् ॥

ॐ श्रीरामसौन्दर्यलहरी समाप्ता ।

॥ शुभमस्तु ॥

Incomplete composition by sArvabhauma

Encoded and proofread bu Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

——
Shri Rama Saundarya Lahari

pdf was typeset on July 4, 2018

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

